

דְבָרֶנָא לְתַתָּא, אֲתָעָרָת שְׁבִינָתָא לְמִיתָי וּלְשִׁרְיָא עַלָן. וּבָנָ בְּמַה
מְלִין אֵינוֹ בְּעַלְמָא, דְמַתְעָרִין מְלִין לְעַילָא. דָהָא בְּאֲתָעָרוֹתָא
דְלַתְתָא, אֲתָעָרָת חִילָא אַחֲרָא לְעַילָא. וְהָא אָוְקִימָנָא בְּכֹתָה
דוּכְתִי. וְהִינוּ טֻמָא דְלוּלָב, וְהִינוּ טֻמָא דְשׂוֹפֵר. וּבְמַה אֵינוֹ
בְּהָאֵי גּוֹנוֹנָא עָשָר אַצְבָעָן, מַתְעָרִי שְׁבִינָתָא לְשִׁרְיָא עַלְיָהוּ.
מַתְעָרִי עָשָר דְרָגִין אַחֲרָגִין לְעַילָא לְאַנְהָרָא, וּכְלָא בְּשַׁעַתָּא
חֲרָא.

וּלְדָא, אָסִיר לֵיהּ לְבָרָנָשׁ לְזָקֵפָא אַצְבָעָן בְּזָקִיפָו לְמָנָנָא, אָלָא
בְּצָלוֹתָא, וּבְבָרְכָאָן, וּבְשָׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא. וְהָא
אָוְקִימָנָא, דְאֵינוֹ אֲתָעָרוּ דְשָׁמָא קְדִישָׁא, וְרוֹזָא דְמַהְימָנוֹתָא.
זָקִיפָו דְאַצְבָעָן, מְמַנֵן בְּהָוָא זָקִיפָו דְלַהּוֹן, עָשָרָה שְׁלִיטָין,
בְּמַה דְאוּקָמוֹתָה. וּבְהָנָא בְּעֵי לְבָרָכָא בְּעֵינָא טָבָא, בְּאִסְתְּפָמוֹתָא
דְשְׁבִינָתָא, בְּמַה דְאַתָּמָר.

בְּהָהִיא שַׁעַתָּא דְבָרְכָתָא דָא נְפָקָא מִפּוּמִיהּ דְבָרֶנָא, אֵינוֹ שְׁתִין
אַתְּזָוּן, נְפָקִין וּטְסִין בְּרִקְיעָא, וּמְמַנֵן שְׁתִין רְבָרְבִין, עַל
כָל אֶת וְאֶת. וּבְלָהוּ אָוֹדָן עַל כָל אַלְיוֹן בְּרָכָאָן. מַאי טֻמָא שְׁתִין
אַתְּזָוּן בְּבָרְכָן אַלְיוֹן. בְּגִינִין דִיְשְׁרָאֵל שְׁתִין רְבּוֹא אֵינוֹן, וְרוֹזָא
דְשְׁתִין רְבּוֹא קִימִין בְּעַלְמָא, וּכָל חָדָר וְחָדָר אִיהוּ חָדָר רְבּוֹא.
שָׁמָא קְדִישָׁא דְנְפָקָא מְהָאֵי, סְלִקָא לְעַילָא, עַד הָהָוָא בְּרָסִיסִיא
דְלַעַילָא. וּכְלָא שְׁבִינָתָא עַלְעָה, וּשְׁבִינָתָא דְלַתְתָא, אָוֹדָן
בְּבָרֶנָא בְּאֵינוֹן בְּרָכָאָן, וּכָל אֵינוֹן שְׁתִין מְמַנֵן. וּלְדָא בְּתִיבָה,
וּשְׁמַוְתָא שְׁמַי עַל בְּנֵי יִשְׁرָאֵל וְאַנְיָ אַבְרָהָם. וּכְדִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא מְבָרֵךְ לוֹן לִיְשְׁרָאֵל. (ע"ב) (פקודא ב"ג לכבוד אב וכור פ"ג ע"א)

תָּאֹנָא, כִּל אָדָם שִׁישׁ בּוֹ חֲסִידּוֹת, נִקְרָא מֶלֶךְ (דף קמ"ה ע"ב) יי' צְבָאות. הָא הִוא דְכִתִּיב, (מלאכיב ב) כ' שְׁפֵתִי כְּהֵן יִשְׁמְרוּ דִעַת וַתּוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפְּיוֹ כִּי מֶלֶךְ יי' צְבָאות הוּא. מִפְנֵי מָה זָכָה כְּהֵן לְהִקְרָא מֶלֶךְ יי' צְבָאות. אמר רבי יהודה, מה מֶלֶךְ יי' צְבָאות, כְּהֵן לְמַעַלָּה, אף כְּהֵן מֶלֶךְ יי' צְבָאות לְמַטָּה.

וּמְאן הוּא מֶלֶךְ יי' צְבָאות לְמַעַלָּה. זה מִיכְאָא"ל הַשְׁרָגָה הַגָּדוֹל, דָאָתִי מִחְסָד שֶׁל מַעַלָּה, וְהִוא כְּהֵן גָדוֹל שֶׁל מַעַלָּה, כְּבִיכּוֹל, כְּהֵן גָדוֹל דְלַתְתָא, אַקְרֵי מֶלֶךְ יי' צְבָאות, מִשּׁוּם דָאָתִי מִסְטוֹרָא דְחַסֵד. מָהוּ חֲסֵד. רְחַמֵי גּוֹרָחָמִי. וּבְגִין פָה, כְּהֵן לֹא אִשְׁתַכֵחַ מִסְטוֹרָא דְדִינָא. מַאי טַעַמָא זָכָה כְּהֵן לְחַסֵד, בְגִין הַיְרָאָה. הָא הִוא דְכִתִּיב, (טהילים קג) וְחַסֵד יי' מַעוֹלָם וְעַד עַוְלָם עַל יְרָאוּיו.

עוֹלָם וְעוֹלָם מַהוּ. אמר רבי יצחק כִּמָה דְאַתְתָקָנוּ בְאַדְרָא קְדִישָא, עוֹלָם חד, וְעוֹלָם תְּרִי. אמר רבי חיִיא אֵי הָכִי מִן הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם מִבְּعֵי לִיה. אמר לִיה, תְּרִי עַלְמֵי נִגְהָו. וְאַתְהָדְרוּ לְחַד. אמר רבי אלְעֹזֶר לְרַבְיִ יצחק עד מַתִּי תִסְתּוּם דְבָרֵיךְ. מִן הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם, בְלֹא דְרוֹזָא עַלְאהָ, אָדָם דְלַעַילָא, וְאָדָם דְלַתְתָא, וְהַיִינּוּ עַוְלָם וְעוֹלָם. וּבְכִתִּיב יְמִי עַוְלָם, וּבְכִתִּיב שְׁנָות עַוְלָם, וְהָא אוּקְמוּת בְאַדְרָא קְדִישָא עַלְאהָ.

עַל יְרָאֵיו, דְכָל מֵאָנָדָא הַחִיל חֲטֹאתָה, אֶקְרָא אָדָם.
אִימְתֵי. אָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, דָאִית בֵּיה יְרָאֵה עֲנוֹה
חַסִידוֹת, כַּלְלָא דְכָלָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא תַּגִּינֵן אָדָם כַּלְלָא דְכָר וּנוֹקְבָא.
אָמַר לֵיה וְדָאֵי הַכָּא הַוָּא, בְּכַלְלָא דָאָדָם, דַמָּאָן
דָאַתְחָבֵר דְכָר וּנוֹקְבָא, אֶקְרָא אָדָם, וּכְדִין דְחִיל חֲטֹאתָן.
וְלֹא עַד אֶלְאָ שְׂרִיא בֵּיה עֲנוֹה. וְלֹא עַד אֶלְאָ דְשְׂרִיא
בֵּיה חָסֵד. וַיַּמְאַן דְלָא אַשְׁתַּכְחַח דְכָר וּנוֹקְבָא, לֹא הוּא בֵּיה
לֹא יְרָאֵה וְלֹא עֲנוֹה וְלֹא חַסִידוֹת. וּבְגִין כֵּךְ אֶקְרָא אָדָם
כַּלְלָא דְכָלָא, וּכְיַוָּן דָאֶקְרָא אָדָם, שְׂרִיא בֵּיה חָסֵד,
דְכַתִּיב, (תהלים פט) אָמְרָתִי עַולְם חָסֵד יִבְנָה וְגַוְ'. וְלֹא יִכְלַל
לְאַתְבָּנָה, אֵי לֹא אַשְׁתַּכְחַח דְכָר וּנוֹקְבָא.

וּכְתִיב וְחָסֵד יְיָ מַעוֹלָם וְעַד עַולְם עַל יְרָאֵיו. יְרָאֵיו
כַּלְלָא דָאָדָם. דְבָר אַחֲר וְחָסֵד יְיָ מַעוֹלָם וְעַד
עַולְם, אַלְיַוָּן אַיְנוֹ פְּהַנֵּי דָאַתוֹ מַפְטוֹרָא דְחָסֵד, וְאַחֲסִינוּ
אַחֲסָנָא דָא דְבַנָּהִת מַעוֹלָם דְלֻעִילָא לְעַולְם דְלַתְתָּא. עַל
יְרָאֵיו, פְּהַנֵּי דְלַתְתָּא, דְכַתִּיב, (ויקרא טז) וּכְפָר בְּעֵדו וּבְעֵד
בֵּיתו לְאַתְכָלָא בְּכַלְלָא דָאָדָם. וְצִדְקָתו לְבָנֵי בְנִים,
מְשׁוּם דְזָכָה לְבָנֵי בְנִים. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵי הַכִּי, מַהוּ
וְצִדְקָתו, וְחָסְדוֹ מַבְעֵי לִיה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, הַיְנוּ רָזָא דְתַגִּינֵן בָּזָאת, (בראשית ב) כִּי

מְאִישׁ לְקַחַת זוֹאת. וּכְתִיב (בראשית ב) לֹזֶאת יָקֹרָא אֲשֶׁה,
וְזֹאת אַתְכְּלִילַת בָּאִישׁ, דֵהִינָנוּ חֶסֶד, וְזֹאת נוֹקֶבֶת. חֶסֶד
דָבָר. וּבָגִין כֵּךְ דָכְרָה דָאָתִי מִסְטוּרָה דְחֻווּרָה דָא, אַקְרֵי
חֶסֶד. וְזֹאת אַתְקְרֵי צְדָקָה, דָאָתִיא מִסְטוּרָה סְוִמְקָא. וּבָגִין
כֵּךְ אַקְרֵי אֲשֶׁה. וְהִינָנוּ דָכְתִיב וְצְדָקָתוֹ, מַאי וְצְדָקָתוֹ.
צְדָקָתוֹ דְחֶסֶד, בַת זָוָגָו, דָאַתְבָּסְמָא דָא בָּדָא. וּבָגִין כֵּךְ
תְּגִינָן, כֵּל פָהָן שָׁאִין לוּ בַת זָוָג, אָסּוּר בְעַבּוֹדָה, דָכְתִיב
וּכְפָר בְעָדוּ וּבְעַד בֵיתו.

אמָר רַבִי יִצְחָק, מִשּׁוּם דְלִילַת שְׁכִינַתָא שְׂרִיא, בַמְאָן
דָלָא אָנְסִיב, וּכְהַנִּי בְעֵינֵינוּ יִתְיר מִבְלָשׁוֹן שָׁאָר עַמָּא,
לְאַשְׁרִיא בְהוּ שְׁכִינַתָא. וּכְיוֹן דְשִׁרת בְהוּ שְׁכִינַתָא,
שְׂרִיא בְהוּ חֶסֶד, וְאַקְרֵי צְסִידִים. וּבְעֵינֵינוּ לְבָרְכָא עַמָּא,
הַדָּא הוּא דָכְתִיב (תְּהִלִים קְמָה) וְחַסִידִיך יִבְרְכוּךָ. וּכְתִיב,
(דברים לא) תִמְך וְאוֹרֵך לְאִישׁ חַסִידָך. וּמִשּׁוּם דְכְהַנָּא אַקְרֵי
חַסִיד, בְעֵי לְבָרְכָא. וּבָגִין כֵּךְ כְתִיב, דָבָר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל
בְּנֵיו לִאמְרָה כָה תִּבְרְכוּ. מַאי טָעָמָא. מִשּׁוּם דְאַקְרֵי
חַסִידִים, וּכְתִיב וְחַסִידִיך יִבְרְכוּךָ.

כָה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמָר לָהֶם, כָה תִּבְרְכוּ
בְלִשׁוֹן הַקָּדָשׁ. כָה תִּבְרְכוּ, בִּירָאָה. כָה תִּבְרְכוּ,
בְעֵנוֹה. אָמָר רַבִי אָבָא, כָה תִּבְרְכוּ, תָּאָנָא, הָא' צְדָקָה
אַתְקְרֵי כ"ה, דָכֵל דִיבִינָן מִתְעָרֵין מִפ"ה (נ"א מִנִּיה), וְהִינָנוּ

דאמר רבי אלעזר, מהו מכה רבבה. (ס"א דבפה) כלומר, מכה מן כהה. ובכתוב (שמות ז) והגנה לא שמעת עד פ"ה, כמה דאגוזים משה. ובכתוב (שמות ז) בזאת תדע כי אני יי', וככלא חד, ובכתוב (שמות ז) ולא (דף קמ"ו ע"א) שת לבו גם לזואת, דזמיןנא לחרבא ארעיה.

ומהאי כ"ה מתערין דיבין. ומה אתה חבר עמה חסד, אtabsumta. ו בגין כה, אמרך דא לכחן, דאי מחסד, בגין דתתרך ותתבשם כ"ה, הדא הוא דכתיב כה תברכו, כלומר, אף על גב דהאי כה אשתחחת בדיבין, תבسمון לה, ותברכו לה, דכתיב כה תברכו את בני ישראל, תברכו בהאי חסד לכ"ה, ותבسمון לה לקלילתו דישראל, בגין דלא ישתחוו ביה דיבין.

הדא הוא דכתיב כה תברכו את בני ישראל אמרך להם. אמרו לא כתיב, אלא אמרך, לאפקא משבבו הפריצים, דלא מפרנסמיין מלה, דהא לא אתפקדו לפרסמא שמא, משמע דכתיב אמרך להם. אמרך סתם. דבר אחר אמרך פיו דכתיב כה תברכו, אמרך לא כתיב תאמרו. אלא תנוי רבי יהודה, אמרך להם. זכו להם, לא זכו אמרך סתם.

רבי יצחק פתח, (דניאל י) וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את

המְרָאָה וְגֹו'. וַיַּרְאֵתִי אֲנִי דָּנִיאֵל לְבָדִי. וְהִיא תְּגִיבָּן, אֲינָהוּ נְבִיאָי, וְאֵיהּוּ לֹא נְבִיא, וּמְאָן בְּגַהּוּ. חֲגִי זְכְרִיהּ וּמְלָאָכִי. אֵי הַכִּי, אֶתְעַבֵּיד קָדְשׁוֹ חֹל, וְהִיא פְּתִיבָּה לֹא רָאוּ, אֶמְאִי הַחִילָּג. וּבְדָנִיאֵל פְּתִיבָּה וַיַּרְאֵתִי אֲנִי, וְלֹא דְּחִילָּל. וְאֵיהּוּ לֹא נְבִיא, הָא חֹל קָדְשׁוֹ.

אֵלָא הַכִּי תָּאָנָא, פְּתִיבָּה (תְּהִלִּים כז) אֶם תְּחִנָּה עַלִּי מְחֻנָּה לֹא יִרְאָה לְבִי אֶם תְּקוּם עַלִּי מְלֻחָּמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוּטָה. בְּזֹאת, הָא דָאמְרָן זֹאת עֲדָבָא חַוְּלָקִיהּ, לְאַתְּחַסְּנָא, וְלִמְעַבֵּד לֵיהּ נְוַקְמִין. וְתָנָא, עֲבֵיד קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְדוֹד, רְתִיכָא קְדִישָׁא עִם אֲבָהָתָא, פְּתִרְיוֹן עַלְאַיִן קְדִישָׁין דְּכָלָא, דְּאַחֲסִינוּ אֲבָהָתָא. וְתָאָנָא, מְלָכוּ יִרְיתָ דָוד לְבָנוֹי בְּתָרוֹי. וּבְאַתָּר מְלָכוּ דְּלִיעִילָא, אֶתְקָפָה, וְאַחֲסִין הַנוּא וּבָנוֹי מְלָכוּ דָא, דְּלָא אַעֲדִי מְשׂוֹלְטָנָהוּן לְדָרִי דָרִין.

וְתָאָנָא, בְּשַׁעַתָּה דְּהָאִי כְּתָרָא דְּמַלְכָתָא אַתְּעָרָ לְבָנוֹי דָוד, לִית מְאָן דְּקָאִים קְמִיהּ. וַיַּרְאֵתִי אֲנִי דָנִיאֵל לְבָדִי אֶת המְרָאָה, מְשׁוּם דְּמַבְנָוי דָוד תָּוָה, דְּכְתִיבָּה, (דָנִיאֵל א) וַיְהִי בָּהֶם מַבְנִי יְהוָה דָנִיאֵל חַנְגִיהּ וְגֹו'. וְהִיא חָמָא וְחָדֵי בְּהָאִי דָהָוָא מְסֻטָּר אַחֲסָנָת חַוְּלָקָא עֲדָבָא דָאָבוֹי, וְמְשׁוּם דְּתָוָה דִּילִיהּ הַוָּא סְבִיל, וְאַחֲרִינִי לֹא סְבִילִי. דָאמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּשַׁעַתָּה דְּהָאִי פְּהָ אַתְּעָרָ בְּדִינָוי, לֹא יְכַלֵּין בְּגִי עַלְמָא לְמַיְקָם קְמִיהּ.

ובשעתא דפרסין כהני ידייהו, דאתניין מחסד, אתער חסד דלעילא, ואתחבר בהאי כה, ומتابסמא ומתברכא באנפיו בהירין לבני ישראל, ואתעד מבחן דיבין, הדא הוा דכתיב כה תברכו את בני ישראל, ולא לשאר עמיין.

בגין כהן, ולא אחרא. כהן בגין דיתער האי בתרא דיליה חס"ד, על יdoi, דאקרי חסיד, דכתיב, (דברים לא) לאיש חסידך. והוא אתי מסטרא דחסד. וכ כתיב (תהלים וכח) וחסידיך יברכיכה, אל תקרי יברכיכה, אלא יברכו פ"ה. כה תברכו, בשם המפורך. כה תברכו, בלשון הקדש.

תאנא, אמר רבי יהודה, בשעתא דכהנא דلتתא קם ופרים יdoi, כל כתריין קדישין דלעילא מתערין, ומתקנין לאתברכא, ונתרין מעומקא דבירא, דאתמשך להו מהווער עומקא דגפק תפידר, ולא פסיק ברכוון דגבען, מבועין לכלהו עלמין ומתרככן ומתקניין מפלחהו.

ותאנא, בההוא זמנה, לחשותא ושתייקותא הויב כל עלמין. למלך דבעי לאזדווגא במטרוגיטה, וביעי לمعال לה בלחשוי, וכל שמשין מתערין בההוא זמנה ומתקחשין, הא מלכא אתי לאזדווגא במטרוגיטה.

מן מטרוגיתא. דא כנשת ישראאל. מאן כנשת ישראאל.
כנשת ישראאל סתם.

תאנא אמר רבי יצחק, כהן בעי לזוקפה ימינה על שמאלא, דכתיב, (ויקרא ט) וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם. ידו כתיב, ולא ידיו. משום דשבחא דימינה על שמאלא. אמר רבי אלעזר, רוזא הוा, משום דכתיב, (בראשית ג) והוא ימושל בר.

תאנא, כהן דבעי לפרשא יDOI, בעי דיתוסף קדושה (ד' קמ"ו ט"ב) על קדושה דיליה, דבעי לתקדשא יDOI, על ידא דקדישא. מאן ידא דקדישא. דא ליואה. דבעי כהנא ליטול קדושה דמייא מידוי, דכתיב וקדשת את הלוים, הא איבונן קדישין. וכתיב בהו בלוים, (במדבר יח) וגם את אחיך מיטה לווי וגוו. שבט אחיך כלל. מפאן, דכל כהן דפריס יDOI, בעי לאתקדשא על ידי דקדישא, ליתוסף קדושה על קדושתייה. ועל דא, לא יטול קדושה דמייא, מבר נש אחרא, דלא הווי קדישא.

ובצגיעותא דספרא תאנא, לווי דאתקדש כהנא על יDOI, בעי הווא לאתקדשא בקדמיתא. ואמאי לווי, ויתקדש על ידא דכהנא אחרא. תאנא, כהנא אחרא לא בעי, דהא כהן דלא שלים, לא בעי הא כהנא שלים, לאתפגם על ידא דפגימה דלא שלים.

אבל לוֹי דָאֵיהוּ שְׁלִים, וְאַתְּחַזֵּי לְסֻלְקָא בְּדוֹכְנָא,
וְלִמְפָלָח בְּמִשְׁפָן זְמָנָא, הָא שְׁלִים הוּא, וְהָא אֲקָרֵי קָדוֹשׁ,
דְּכַתִּיב וְקִדְשָׁתָ אֶת הַלוּיִם. אָמֵר רַבִּי תְּנַחִים, אֲפִי אֲקָרֵי
טָהֹר, דְּכַתִּיב, (בָּמְדִבָּר ח) וְטָהֹרָת אֹתָם. וּבְגַין פֶּה בְּעֵי
לְאוֹסֵפָא פְּהַנָּא קָדוֹשָׁה עַל קָדוֹשְׁתָּה.

תָּאָנָא, פְּהַנָּא דְּפָרִים יְדוּיִ, בְּעֵי דְּלָא יִתְחַבְּרוֹן אַצְבָּעָן
דָּא בְּדָא, בְּגַין דִּיתְבְּרָכוֹן בְּתְרִין קָדִישָׁין, כָּל
חד וְחד בְּלִחוּדָיו, כִּמָּה דָאַתְּחַזֵּי לֵיה. בְּגַין דְּשָׁמָא קָדִישָׁא
בְּעֵי לְאַתְּפָרְשָׁא בְּאַתְּזָוָן רְשִׁימָין דָּלָא לְאַעֲרָבָא דָא בְּדָא.
וְלֹא יִתְכּוֹן (נ"א ולא תְּבִוֹנוּ) בְּאַינָנוּ מַלְיָן.

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, בְּעֵי קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִיתְבְּרָכוֹן
עַלְיאָי, בְּגַין דִּיתְבְּרָכוֹן תְּתָאִ, וִיתְבְּרָכוֹן עַלְיאָי
דָאַיְנוּ קָדִישָׁין בְּקָדוֹשָׁה עַלְאהָ, עַל יְדָא דְתָתָאִ, דָאַיְנוּ
קָדִישָׁין בְּקָדוֹשָׁה עַלְאהָ, דָאַיְנוּ קָדִישָׁין מִפְלָא קָדִישָׁין
דְלִתְתָּא, דְכַתִּיב, (תְּהָלִים קְמָה) וְחַסִּידִיךְ יִבְרָכוּךְ.

אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, כָּל פְּהַנָּא דָלָא יְדַעַּ רְזָא דָא, וְלִמְאָן
מְבָרָךְ, וּמְאָן הִיא בְּרִכְתָּא דְמְבָרָךְ, לֹא בְּרִכְתָּא
דִילִילָה בְּרִכְתָּא, וְהִיְנוּ דְכַתִּיב, (מְלָאָכִי ב) כִּי שְׁפָתִי פְּהַנָּא
יִשְׁמְרוּ דָעַת וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפְיהָgo. מַאי דָעַת. דָעַת סְתִּים.
וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפְיהָgo, עַלְיאָין, יִבְקְשׁוּ מִפְיהָgo. וַמַּאי יִבְקְשׁוּ
מִפְיהָgo. תּוֹרָה. תּוֹרָה סְתִּים, הַיְד אֲחִידָא תּוֹרָה דָלְעִילָא

דאקרי תורה סתם. דתנייא, תורה שבכתב ותורה שבבעל
פה באיפון כתריין עלאין דאתקריז ה'כ'. מי' טעם. כי
מלאך יי' צבאות הוא. ותנייא, דברי הַנָּא לְכִוּנָא
באינן מליין דלעילא, ליחדא שמא קדיישא כמה
דאצטראיך.

רעדיה מהימנא
פקודא בתר ר'א, ברפת
כהנים יברך יי'.
יאר יי' ישא יי' מ庫רא
מתלה שמון אלין, יו"ד ה"א
ואעו ה"א (ס"א יו"ד ה"י ואעו ה"י).
קדושה, אהיה אהיה
אהיה, דמקורא דיליה, יו"ד
ה"א ואעו ה"א. קשורא
דרתויה, יהוד דתרותויה,
ארני, דביה א"י, דרמיין
אייהדונה"י (ס"א יאהדונה ורא
עמדוֹא דאמצעיתא ושביגטא אייה
יאהdonה) (ס"א מ庫רא מג' שמון אלין
יו"ד ה"י ויו"ה דרמיין יאהdonה ורא
עמדוֹא דאמצעיתא ושביגטא
אייהdonה נ"א אייהdonה) ורמיין
א"י רביעא, מתרי שמון
מפרשן, הרשימין בהונ (ע"ב
רעידיה מהימנא) (חצא רע"ז ע"א כי ימצע
איש נערה)

אמר רבי שמעון, פאנא
בצגינועטה דספרא,
שמא קדיישא אתגלייא
ואתפסייא. דאתגלייא,
כתיב בי"ד ה"א ואעו ה"א.
דאתפסייא כתיב באתוון
אחרון, ומזהו דאתפסייא
ההוא טמירה (ס"א אחרניין וההוא
**דאתפסייא הווא טמירו) דכלא. אמר
רבי יהודת, ואפילו ההוא
אתגלייא,
באתוון אחרון, בגין מהו
טמירה דטמירים בגו.
דהא הכא בעי בהנא
לצרא פא שמא
קדיישא, ולמייחת רחמי,**

(בלהו) **דְכַלְהוּ כָלִילֵן בְּדִיבּוֹר דְכַבְעָתָוֹן** (ס"א דכלהו מכילן) (ס"א בתורי בתרי) **כַתְרִי דְרַחֲמִי**. וּבְהַגִּי אֶתְוֹן דְהַאִי שֶׁמְאָ, סְתִימָאָן כְבָעָמְכִילֵן דְרַחֲמִי, וַיַּגְעַתְיקָא סְתִים וְגַנְיוֹ מְפָלָא, וְטָא דְאַתְגַלְיִין מְזֻעִיר אַנְפִיָּן (בזעיר אנפין) **וּמְתַחְבָּרָן בְּלָהָו בְּצָרוֹפָא** דְשֶׁמָא חַד, דְהַוָה מְכִיּוֹן פְהַנָּא כְדַפְרִיס יְדוֹי בְכַבְעָתָוֹן גְלִיפָן.

וְתַאֲנָא, כְדַהָה צְנִיעָותָא בְעַלְמָא, הַוָה מְתַגְלִיא שֶׁמָא דָא לְכָלָא. מְדַאֲסָגִי חַצִיפָתָא בְעַלְמָא, סְתִים בְאֶתְוֹן. דְכַד הַוָה מְתַגְלִיא. פְהַנָּא מְכִיּוֹן, וְשֶׁמָא מְתַפְרָשׁ. בְמַאי מְכִיּוֹן. מְכִיּוֹן בְסְתִימָא דְטָמֵיר וְגַנְיוֹ, וּמְתַגְלִיא וּמְתַפְרָשׁ. מְדַאֲסָגִי חַצִיפָתָא בְעַלְמָא, סְתִים פְלָא בְאֶתְוֹן רְשִׁימִין.

וְתַאֲחֹזִי, דְכָל הַגִּי כְבָעָתָוֹן (ס"א רַחֲמִי) (ס"א דכָל הַגִּי כְבָעָמְכִילֵן רַחֲמִי), (דף קמ"ז ע"א) **מְשָׁה אָמְרוֹן בְתְרִי זְמָנִי**. זְמָנָא קְדֻמָה אָמָר, יַיְגַמְכִילֵן דְעַתְיקָא דְעַתְיקִין סְתִימָא דְכָלָא, לְבַחַתָא אַלְיִין לְאַתָר דְדִינָא אַשְׁתָכָה, לְאַכְפִיא לְהָנוּ. זְמָנָא תְבִינָא, אָמָר טָא מְכִילֵן דְרַחֲמִי, דְכָלִילֵן בְזַעַיר אַנְפִיָּן, וּבְהַיְרִין מְעַתְיקָא סְתִימָה דְכָלָא. וּבְלָהָו כְלִיל פְהַנָּא כְדַפְרִיס יְדוֹי לְבָרְכָא עַמָּא, וּמְשַׁתְכָחָן דְמַתְבָּרְכִין בְלָהָו (ס"א עלאין) עַלְמִין בְסְטָרָא דְרַחֲמִי, דְאַתְמַשְׁכָן מְעַתְיקָא טָמֵיר אַסְתִימָה דְכָלָא. וּכְל הַגִּי כְבָעָתָוֹן, מְכִילֵן סְתִימָאָן.

יברכך יי' וישמרך, אלין תلت קראוי, וגו' שמהן דתריסר
אתוון כלילן לקובלייהון, ובכלא אתפוזן כהנא.
ובכל עלי ותתאי מתבפסמן בכ"ב אתוון, דסתימין בהני
ג' קראוי, לקביל כ"ב (אתוון) מכילן הרחמי דכלייל כלא.
ובגין כה פתיב אמרו, ולא אמרו, פמה דאוקימנא.
אמרו. דבעי לכובנא בכל הגי סתימין, בכל הגי דרגין.
אמרו: במלין סתימין דלעילא. אמרו: חושבן רמ"ח
אברין דבאדם חסר חד. מי טעם. דבחד תלין כל蒿.
וכלהו מתברכאנ בהאי ברכתא, בהני תلت קראוי,
פדי אמרן. להם: לאתכללא בהאי ברכתא עלאין ותתאיין.
תאנא, אמר רבי יוסי, יומא חד יתיבנא קמיה דרבי
אלעזר בן רבי שמעון, שאילנאה ליה, אמיבנא,
רבי מי קא חמא דויד דק אמר (תהלים לו) אדם ובהמה
תושייע יי', אדם תיבנה, בהמה למה. אמר ליה יאות
שאלת, כלא במניינה הו, זכו אדם, לא זכו בהמה.
אמיבנא, רבי, רוא דמלחה קא בעינא. אמר ליה פלא
אתמר, וטא חזוי, קרא קודשא בריך הו
ליישר אל אדם, בגונא דלעילא. וקרא להו בהמה, וכלא
בחד קרא, דכתיב (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי וגו'.
וatan צאני צאן מרעיתי, הא בהמה. אדם אתה, הא
אדם. וישראל אקרו אדם ובהמה, ובגין כה אדם ובהמה

תושיע יי'. ועוז רוזא דמלה, זכו אדים בגונא דלעילא.
לא זכו, בהמה אקרים. וכלו מתברכאנ בשעתא חדא.
אדם דלעילא. ובהמה דלעתטא. וכל שבען דכלא אית בהו
בישראל, הדא הוा דכתיב אדם ובהמה תושיע יי'.
ותא חזוי, לית ברכתא למתתא אשתח, עד דישתח
לעילא. ומדאשתח ליעילא אויף למתתא אשתח,
וכלא הכי תליא לטב ולביש. לטב, דכתיב (הושע ב) עננה
את השמים והם יענו את הארץ. לביש, דכתיב (ישעה כד)
יפקוד יי' על צבא המרים ועל מלכי האדמה על
האדמה.

אמר רבי יהודה, בגין כה (האי תפארת פתח ביה) כתיב אמר
לهم סתם, לאתרכא עלאין ותתאין, כלחו
כחדא. דכתיב כה תברכו בתחלה, ואחר כה את בני
ישראל אמר להם סתם, לאתרכא כלחו כחדא, יברך
יי', לעילא. וישمرך, למתתא. יאר יי' פניו, לעילא.
ויחפה, למתתא. ישא יי' פניו, לעילא. וישם לך שלום
למתתא.

רבי אבא אמר, כלחו כחדא מתברכאנ, בכ"ב אתוון
גליפן דשם קדיישא דאטכלל וסתים הכא, בכ"ב
אתוון מתברכאנ כלחו. ואינון רחמי גו רחמי, שלא
אשתח בהו דינה. ולא, והבתיב ישא יי' פניו אליך.

אמֵר רַבִּי אָבָא, יְשָׁא: יַסְלֹק וַיַּעֲבֶר בְּגִינָן דְּלָא יַשְׂתַּכְחַדְנָא כְּלָל.

תָּאָנָא, אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, בְּשֻׁעַתָּא דְכַהֲנָא פְּרִיס יַדּוִי,
אָסִיר לֵיה לְעַמָּא לְאַסְתְּכָלָא בֵּית, מִשּׁוּם
דְשְׁכִינָתָא שְׁרִיא בַּיּוֹדֵי. אָמֵר רַבִּי יְצָחָק, אֵי הַכִּי, כִּיוֹן
דְּלָא חַמְאָן מַה אַכְפָּת לְהּוּ, דְהָא פְּתִיב (שְׁמוֹת לְוּ) פִּי לֹא
יַרְאַנִי הָאָדָם וְחַי, בְּחַיְיָהוּ לֹא חַמְאָן, אָבָל בְּמִתְתָּהָוָן
חַמְאָן. אָמֵר לֵיה, מִשּׁוּם דְשָׁמָא קְדִישָׁא רַמְיָזָא בְּאַצְבָּעָן
דַיּוֹדֵי, וּבְעֵי בָּר נְשָׁ לְדַחְלָא, אָף עַל גַּב דְּלָא חַמְאָן
שְׁכִינָתָא, לֹא בַּעֲאָן לְאַסְתְּכָלָא בַּיּוֹדֵי הַכִּי, בְּגִינָן
דְּלָא יַשְׂתַּכְחַוּן עַמָּא חַצִּיפָּאָן לְגַבִּי שְׁכִינָתָא.

תָּאָנָא, בְּהַהִיא שֻׁעַתָּא דְכַהֲנָא פְּרִיס יַדּוִי, צָרִיכִין עַמָּא
לְמִתְבָּב בְּדַחְילָה, בְּאִימָתָא, וְלִגְנַדָּע דְהַהִיא
שֻׁעַתָּא, עִידּוֹן רַעֲוַתָּא אַשְׁתַּכָּח בְּכָלָהוּ עַלְמִין, וּמַתְבָּרְכוּ
עַלְאֵין וּתְתֵאֵין, וְלִיתְ דִּינָא בְּכָלָהוּ. וְהִיא שֻׁעַתָּא,
דְאַתְגָּלִי סְתִימָא עֲתִיקָא דְעַתִּיקָין בְּזַעַיר אַנְפִין וְאַשְׁתַּכָּח
שְׁלָמָא בְּכָלָא.

אמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּהַגִּי תִּלְתָּ קְרָאֵי (דף קמ"ז ע"ב) **רִישֵׁיָהוּן**
יְוֹד יְוֹד יְוֹד, יְבָרְכָה יְאַר יְשָׁא. בְּלָהוּ
לְאַחֲזָה מְהִימָנָה שְׁלִימָא. וּלְאַתְבָּרְכָא מַעֲתִיקָא מָאָן
דְאַצְטְּרִיךְ. יְוֹד יְוֹד יְוֹד, לְאַתְבָּרְכָא זַעַיר אַנְפִין

מעתיקה דכלא. ובגין כה יברך כי לעילא, וישמרך
הפה לתחטא, ובן כלוה.

וְתַאֲנֵי תָּנוּא קִמְיהָ דָרְבֵי שְׁמֻעוֹן, הָאֵי מָאֵן דְמֶצְעָר
בְּחִלְמִיהָ, לִיתֵי בְשֻׁעַתָּא דְכַהֲנִי פְּרָסִי יְדִיְהוֹ,
וְלִימָא רְבוּנוּ שֶׁל עַוְלָם אָנֵי שְׁלָךְ וְחַלוּמוֹתִי שְׁלָךְ וּכְוּ.
אָמָאי. מְשׁוּם דְהָהִיא שְׁעַתָּא אֲשַׁתְּבָחוּ רְחָמִי בְעַלְמִין
כָּלָהוּ, וְמָאֵן דִּיבְעֵי צְלוּתִיהָ בְצָעִירִיהָ, אֲתָה פְּךָ לֵיהֵ דִינָא
לְרְחָמִי.

(במדבר ו') וְשָׁמוֹ אֶת שְׁמֵי. מָהוּ וְשָׁמוֹ אֶת שְׁמֵי. אָמָר רַבִּי
יְהוֹדָה, יַתְקִנוּ. כִּמֶּה דְכַתִּיב, (במדבר ד') וְשָׁמוֹ אֶתְכֶם
אִישׁ אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ וְאֶל מְשָׁאוֹ. לְאַתְקָנָא בְּבָרְכַתָּהוּן
כְתָרִין דִימְנָא לִימְנָא, וּכְתָרִין דְשָׁמָאָלָא לְשָׁמָאָלָא,
פְּדָקָא חֹזִי. דִבְעֵי דָלָא יַטְעֵן בְּהֻזּוֹן, לְאַתְקָנָא כָּלָא, בְגִין
דִתְבָרְכָוּן עַלְאֵין וְתַתְאֵין.

וְאֵי יַעֲבֹדוּן הַכִּי, מָה בְּתִיב. וְאָנֵי אַבְרָכָם. לְמָאֵן. לְאִינּוֹן
פְּהַנִּי, דְכַתִּיב, (בראשית כז) וּמְבָרְכִיךְ בָּרוּךְ. וּכְתִיב
(בראשית יב) וְאַבְרָכה מְבָרְכִיךְ. אִינּוֹן מְבָרְכִין לְעַמָּא, וְאָנָא
אַבְרָךְ לְהֹו. וְלִפְיכָךְ פָּתִיב וְשָׁמוֹג, וְלֹא פָתִיב יַאֲמְרוּ, או
יַזְכְּרוּ.

תָאָנָא, כָל פְּהָנוּ דָלָא רְחָמִין לֵיהֵ עַמָּא, לֹא יִפְרֹסֵי יְדוֹי.
וְעוֹבְדָא הוּה בְחֵד פְּהָנוּ דָקָם וּפְרִיסָי יְדוֹי, וְעַד

דְלֹא אֲשֶׁלִים, אֲתַעֲבֵיד תְלֹא דְגַרְמִי. מַאי טַעַמָא. מִשּׁוּם
דְלֹא בְּרִיךְ בְּחַבִּיבָתָא. וְקָם אַחֲרֵי וּפְרִיסֵי יִדוֹי וּבְרִיךְ,
וְאַתְּהַקֵּן הַהוּא יוֹמָא. כֹּל כְּהֵן דַהוּא לֹא רְחִים לְעַמָא, אוֹ
עַמָא לֹא רְחִמֵין לֵיה, לֹא יִפְרוֹס יִדוֹי לְבָרְכָא לְעַמָא,
דְכַתִּיב, (משל כי) טֹוב עֵין הַוָא יִבְרַךְ אֶל תְּקִרֵי יִבְרַךְ,
אֶלְאָ יִבְרַךְ.

תָּאָנָא, אמר רבי יצחק, בא וראה מה כתיב בההוא רשות דבלעם, בשעתא דאתמסר ליה לברכה לישראל, הוּה מְשֻׁגֵח בְּעִינָא בִּישָׁא, בגין דלא יתקיים ברכתא, והוּה תָלִי מְלוּי בְּהַהוּא עִינָא בִּישָׁא, דכתייב, (במדבר כד) נָאָם בְּלָעֵם בְּנוּ בָעוֹר. מַאי בְּנוּ בָעוֹר. מִהַהוּא הדָהָה סָאַנִי לְהוּ יִתְיר מִכָּל בְּנֵי עַלְמָא. וְנָאָם הַגָּבָר שְׁתוּם העין, דְסִתִּים עִינָא טָבָא מִפְּיָהוּ, בגין דלא יתברכו, וְלֹא יתקיים ברכתא.

אמר רבי יהודה, הֲכִי הַוָא וְדָא, דאשתחח פקייעא (ס"א
דאשתחח פקייחא) דעינא לברכה, דכתייב, (דניאל ט) פכח עיניה, בגין לברכה. וברכתא דרב המנוחא סבא, הֲכִי אמר, קידשא בריך הוא יפקח עינוי עלך. ובההוא רשות כתיב, שתום העין. בגין דלא יתברכו על ידו. ואמר רבי יצחק, בגין כה בהנא דבריך בעינא טבא, ברכתיה אתקיים. וدلא מברך בעינא טבא, כתיב, (משל כי) אל

**תְּלַחַם אֶת לְחָם רֵעַ עַיִן וְאֶל תְּתַאֲוֹ לְמַטְעָמוֹתָיו, כְּלֹוֶר
אֶל תְּבֻעוּ מִגְיָה בְּרִכְתָּא כָּלֶל.**

אמר רבי יוסי, תא חזי, כתיב (דברים כט) ולא אבה יי אללהיך לשמעך אל בלעם וגוי. לשמעך אל בלעם, אל בלק מבעי ליה, זהא עביד בלק כלא, מהו אל בלעם. אלא משום דהוה סתים עינוי, בגין שלא יתברכוין ישראל. תאנה, אמר רבי יוסי, אמר ליה קודשא בריך הויא לבלם, רשע, את סתים עינך בגין שלא יתברכוין בני. أنا אפקח עיני, וכל מלין דתימא, אהפיך להו לברכאנ. הדא הוא דכתיב, ויהפיך ה' אללהיך לך את הקוללה לברכה כי אהבך וגוי.

ועל דא כתיב, טוב עין הויא יברוך כי גתנו מלוחמו לדל. מהו מלוחמו. ומה דאוקימנא, דכתיב, (ויקרא כא) ללחם אלהיyo מקדשי הקדשים וגוי. משמע דקדשי הקדשים ללחם אלהיyo נפק מגיה. בגין כה כי גתנו מלוחמו לדל. תניא, ומה חביבין ישראל קמי קודשא בריך הויא, דעלאי לא מתברכי אלא בגיןיהון דישראל.

דתגבנן, אמר רבי יהודה, אמר רבי חייא, אמר רבי יוסי, בשבע הקדוש ברוך הוא, שלא יכנס בירושלם של מעלה, עד שיכנסו ישראל בירושלם של מטה, שנאמר (חושע יא) בקרוב קדוש ולא אבא בעיר.

כלומר, כל זמנה דשכינתא הכא בגלויתא, שמא דלעילא לא אשתלים. וכל תקונין לא אתקנו, כביכול אשтар (דף גמ"ח ע"א) **שמא קדישא חסרא.**

רבי אבא היה אויל לירוד, פגע ביה רבי זעירא בר רב אמר ליה הא חמינה אפי שכינתא, ומאן דחמי אפי שכינתא, בעי למיזל ולרحتא בתראה. הדא הויא דכתיב, (הושע¹) וגדעה נרדפה לדעת את ה'. ובתיב (ישעה ב) והלכו עמים רבים ואמרו לכוי ונעלה אל הר יי' וגו'. כי מציון יצא תורה וגו'. ואני בעינה למחך בתורה, ולמילך מאגנון מל' מעלייתא, דעתון טעמיין כל יומא, מאדרא קדישא.

מאי דכתיב, (בראשית טו) זהאמין בי' ויחשבה לו צדקה, אי קידשא בריך הויא חשבה לאברהם, או אברהם לקודשא בריך הויא. ואני שמענא, לקודשא בריך הויא חשבה לאברהם, ולא ATIISHBA בלבאי. אמר ליה הכי אוקימנא, ולא הכי הו. תא חז, ויחשבה, ויחסוב לו לא כתיב, אלא ויחשבה, אברהם ודאי חשבה לקודשא בריך הויא. כתיב (בראשית טו) ויוציא אותו החוצה, אמר ליה קידשא בריך הויא, צא מאטטגננות שלך, לאו ההוא אורחא למגdu שמי, את חמוי, ואני חמינה, אברהם אין מולד, אברהם מולד. מבאן ולהלאה,

אשׁתְּדָלוֹ בַּאֲרָחָא אַחֲרָא, כ"ה יהיָה זֶרֶעָה. מַאי כ"ה. הִיא
כַּתְּרָא עֲשִׂירָה קְדִישָׁא דְמַלְכָא, לְמַנְדָע שְׁמִיה, וְהִיא
כַּתְּרָא דְדִינֵין מַתְעָרֵין מִפְהָה.

וְתַּאֲנָא, כ"ה יהיָה זֶרֶעָה מִמְשָׁה. בְּהָהִיא שְׁעַתָּא תְּדִי
אַבְרָהָם, לְאַסְטְּכָלָא וְלְמַנְדָע שְׁמִיה,
וְלְאַתְּדַבְּקָא בֵּיה, מִשּׁוּם דָאַתְּבָשָׁר בְּכ"ה, וְאַף עַל גַּב
דִּינֵין מַתְעָרֵין מִפְהָה, חַשְׁבָה אַבְרָהָם לְהַהְוָא כַּתְּרָא, אַף
עַל גַּב דְּהִיא דִּינָא, בְּאַלְוָה הִיא רְחִמִי. הַדָּא הוּא דְכַתְּבִיב,
וְיַחֲשָׁבָה. מַאי וַיַּחֲשָׁבָה. לְהַהְוָא כַּתְּרָא. צְדָקָה רְחִמִי. אָמֵר
רַבִּי יְצָחָק, כ"ה כַּתְּרָא עֲשִׂירָה הִיא, וְאַתְּקָרֵי צָדָקָה,
וְדִינֵין מַתְעָרֵין מִפְהָה, וְאַבְרָהָם אַף עַל גַּב דִּידָע דִּינֵין
מַתְעָרֵין מִפְהָה מַהְאֵי צָדָקָה. הוּא חַשְׁבָה צְדָקָה, דִּינֵין לֹא
מַתְעָרֵין מִפְהָה, בְּגִין דְהֹוָא רְחִמִי.

תו אָמֵר רַבִּי אָבָא, מַאי דְכַתְּבִיב, (בראשית כד) וַיַּיְ בָּרָךְ אֶת
אַבְרָהָם בְּכָל, כַּמָּה דָאַת אָמֵר (דברי הימים א כט) כִּי כָל
בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ. וּכְתִיב כִּי תָבְרָכוּ, דְבָגִינִי הָיָה דִישְׁרָאֵל
מִתְבָרֵךְ הָאֵי כ"ה עַל יְדָא דְכַהֵןָא, בְּגִין דִיתְבָרְכָוּ
יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וַיַּשְׁתַּפְחֵה בְּרִכְתָּא בְכָלָא וְלִזְמָנָא דָאַתִי (ס"א
בְתִיב) כַּמָּה דָאַת אָמֵר (תהלים קלד) יִבְרָכֵךְ יְיָ מַצִּיּוֹן וְגֹן. (תהלים
קלה) בָּרוּךְ יְיָ מַצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלָם.

(במדבר ז) וַיְהִי בַּיּוֹם כְּלַת מֹשֶׁה וְגֹן. תַּנָּא רַבִּי יוֹסֵי, בַּיּוֹם

שנכנסה בלה לחוּפה. במאי אוקימגא ביום בלה משה. אלא מלמד, דעת ידו דמשה נבנשה. אמר רבי יהודה, וכי עד השთא אתעכבות דלא עילית לדוכתיה, והפתיב (שמות מ) ולא יכול משה לבא אל אهل מוזען וגוז. אמר רבי יצחק אין מוקדם ומואוחר בתורה.

ויהי ביום בלה משה, בלה של משה וዳאי. דתגין אמר רבי שמעון, מאי דכתיב, (חלהים סח) עליית לмерום שבית شبוי וגוז. אלא בשעה שאמר לו קודשא בריך הוא, (שמות ג) של נעליך מעל רגליך, אוזען ההר, אמר מיכאל קמי קודשא בריך הוא, רבונו של עולם תבעי לסתור אדם. והא כתיב (בראשית ח) זכר ונוקבה בראם ויברך אותם, וליית ברכתא אשתקה, אלא במאן דאייה דבר ונוקבא, ואת אמרת לאתפרשא מאתתיה.

אמר ליה הא קיים משה פריה ורבייה, השתא אנה בעינא דיתגסב בשכינתא, ובגיגיה יהות שכינתא לדירא עמייה, הדא הוא דכתיב עליית לмерום שבית شبוי. ומאי شبוי. שכינתא דאתנסיבת עמה. לקחת מתנות באדם. באדם לא כתיב, אלא באדם הידען למללה. וביו מא דנחתת שכינתא, והוא יומא דאתנסיבא במשה נחתא, הדא הוא דכתיב בלה משה, בלה משה ממש.

וביהושע דאנפוי פאנפוי סיחרא כתיב, (יהושע ח) של בעלה, דלא אתפרש אלא בזמנין ידיין, דהא לא אתגסיבת עמיה שכיבתא כל כה, ולא אתחויליה, דכתיב (יהושע ח) ויפל יהושע על פניו ארצה. אבל הכא בלת משה וዳי. מותנות באדם, מותנת בתיב, זפה חילקיה דמשה, דמאיריה בעי בקריה, על כל שאר בני עולם.

(במדבר ז) ויאמר יי אל משה נשיא אחד ליום. מהו ליום. אמר רבי יהודה, יומין דלעילא, דאתחכמו (דף קמ"ח ע"ב) לאתברכה, באינון תריסר תחומיין, דמתפרשה, וכל חד אתתקנו ואתחנך בברכתא על יdoi דאלין דלחתתא. תאנה, כלחו מתרכו בגין מדבחא דלעילא, ואפילו תתאה ואפילו עובדי כוכבים ומזרות מתרכו. דתביה, אמר רבי שמעון, אלמלא לא אקריבו אלין תריסר נשיאי ישמעאל, דכתיב, (בראשית כה) שנים עשר נשאים לאומותם. מדאקריבו אלין דישראל, גסיבו שליטנותה דכליה, בגין כה נשיא אחד ליום.

וכל מה דאקריבו, בגונא דלעילא אקריבו, בגין דיתברכון כלhone. אילם שישים, עתודים שישים, כמה דכתיב, (שיר השירים ג) שישים גבורים סביב לה, דבستر